

USTANOVNA SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

ZK potrebuje aktivne komuniste

ČLANI KONFERENCE SO ZELO ODLOČNO NAKAZALI PROBLEME V KONSTRUKTIVNI IN SPODBUDNI RAZPRAVI, V KATERI JE SODELOVAL TUDI PREDSEDNIK CK ZKS FRANCE POPIT IN JO POZITIVNO OCENIL – SAMOUPRAVLJANJU V DELOVNIH ORGANIZACIJAH IN KRAJEVNIH SKUPNOSTIH JE TREBA DATI VEČJO VELJAVO IN GA POSTAVITI TUDI NA TRDNO IN REALNO OSNOVO – OD NOVE OBČINSKE KONFERENCE ZKS PRIČAKUJEMO KAR NAJUSPEŠNEJŠE DELOVANJE

Torek, 21. julij 1971 pomeni v občini Ljubljana Moste-Polje nov pomemben mejnik v okviru delovanja organizacij ZKS. Po precej dolgem obdobju sta bila namreč ponovno ustanovljena oziroma izvoljena občinska konferenca in občinski komitei ZKS, katerih delo in obstoj so člani in osnovne organizacije ZKS v preteklosti zelo pogrešali. Četrtni komiteji, ki so do nedavnega delovali namesto občinskih komitejev, namreč niso bili v tolikšni meri sposobni usmerjati delo osnovnih organizacij in jih trdno povézovati, da bi bilo njihovo delo kvalitetno in na primerni politični ravni.

Zatorej so udeleženci prve seje – od 55 v OO ZKS izvoljenih članov občinske konference ZK jih je bilo navzočih 46 – povsem zavestno in odločno spregovorili o veliki pomembnosti znova porajajočih se občinskih organizacij ZKS. To je v svojem obširnem in podrobnem uvodnem referatu nakazal tudi kasneje izvoljeni sekretar novega občinskega komiteja Franc REJC, ki je med drugim dejal tole:

OKREPITEV SAMOUPRAVLJANJA

V minulem obdobju je v naši občini manjkala organizacijska povezanost ZK, ki bi delo komunistov krepila in usmerjala, hkrati pa jih idejno in politično združevala. Po ukinitvi občinskih komitejev ustanovljene četrtne konference so imele tak način dela, ki ni bil uspešen in tako četrtni komiteji ter osnovne organizacije ZK niso moge vplivati na splošna dogajanja v občini. Občutili smo nekakšno izoliranost članov ZK od osrednjih dogodkov in so razpravljali in odločali le v svojem ozkem okolju, brez vsakršnega vpliva navzven, na široko politiko v okviru občine, mesta in republike. Osnovne organizacije so iskale

pobude le v raznih priporočilih in resolucijah. Vsi ti pojavi so narekovali ustanovitev občinskih konferenc ZKS v Ljubljani in tako tudi v naši občini.

S tem pa se vsekakor porajajo tudi nove naloge. Zelo pomembno je namreč, da so ljudje ob naših pridobitvah zadovoljni in bodo želeli in morali biti ob našem pravilnem delu še bolj. Neučinkovitost sedanjega sistema dela, socialno razlikovanje, korupcija in špekulacija ljudem prav gotovo niso všeč in ne morejo krepiti naše enotnosti ter boja proti nemoralnim pojavom. Za nekatere so to sicer drobna vprašanja, češ da je pomembnejši problem dovolj. Tako ljudje, ki morda govorijo imenu nekakšne strokovnosti ali celo domnevne prizadevnosti za dobro gospodarjenje, pa se zelo motijo. Zanje so torej vsa dosedanja opozorila ovariša Tita na nepravilnosti odveč?

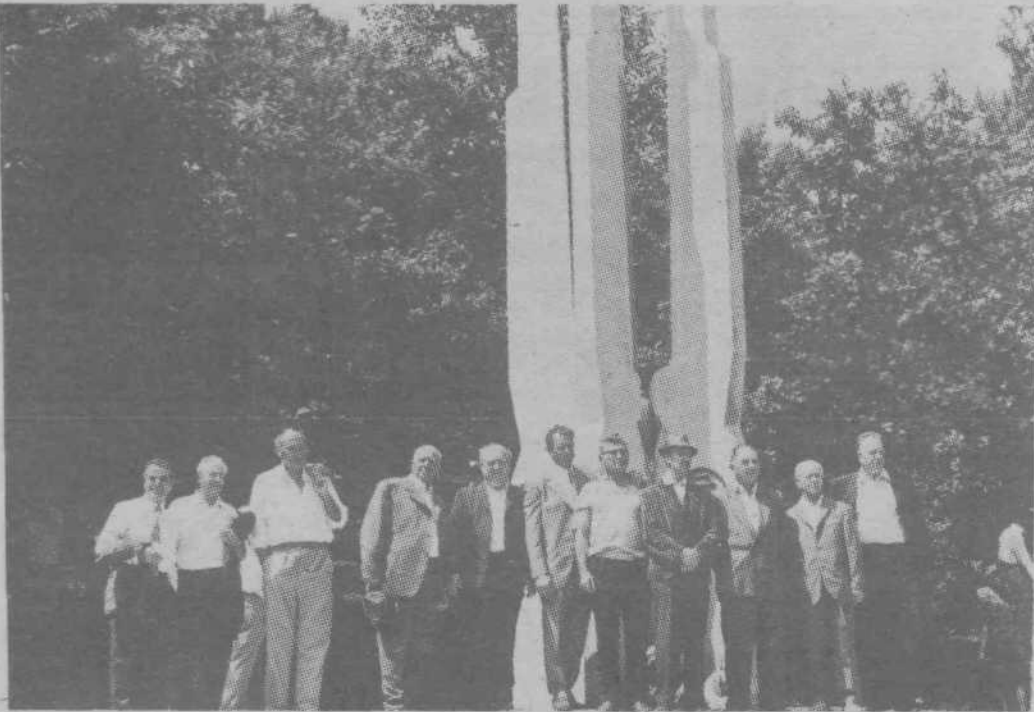
S sprejemanjem ustavnih sprememb naj bi rešili precejšnje probleme nadaljnega družbenega in političnega razvoja in izboljšali stanje, ki ga že nekaj let kritiziramo. Ustavne spremembe so opre predvsem na vodilno in pomembno vlogo delavskega razreda pri prevzemanju

oblastnih in samoupravnih pravic s strani vseh delovnih ljudi.

Jasno nakazujejo tudi pot, da se bo treba v delovnih organizacijah otresti birokratizma, tehnokratskih teženj in pritiska od zgoraj navzdol, kar ni lastno pravim interesom delavskega razreda in delovnih ljudi nasploh. Vse večja decentralizacija omogoča bolj odkrit boj z vsemi tistimi, ki so samoupravni sistem hoteli v celoti podrediti svojim osebnim interesom. Zato naj se poveča vpliv poštenih delovnih ljudi nad tistimi, ki so si pridobili ali so hoteli pridobiti ekonomsko in politično moč brez rezultatov svojega dela ter brez iskrenega sodelovanja z neposrednimi proizvajalci, ne glede na jasno nakazano smer revolucionarne poti in zgodovinskega boja delavskega razreda. Delovni človek mora postati gospodar sredstev, pogojev in sadov svojega dela. Teh pravic naj se poslužuje, v boj za te pravice pa morajo kreniti predvsem člani ZK!

Tudi trenutni mednarodni položaj ter odnosi nekaterih držav do Jugoslavije zahtevajo nujno povezanost komunistov z delavci in borci ter nekdanjimi revolucionarji, kajti

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nekdanji borci Molniške čete in Zaloške skupine pred spomenikom, ki je bil odkrit v počastitev 30-letnice ustanovitve te prve partizanske čete v Sloveniji.

Odkritje spomenika prvi partizanski četi

Prejšnji mesec, 18. julija, je imela naša občina v Zadvoru osrednjo proslavo ob praznovanju 30-letnice vstaje jugoslovanskih narodov. Ob tej priliki je predsednik občinske skupščine Moste-Polje Polde Maček odkril spomenik prvi partizanski četi, ki je vznikla prav na tleh naše občine – v Zadvoru. K odkritju spomenika je prišlo veliko borcev, ki so partizani ali pa sli v partizane skozi to četo in skozi zadobrovske gozdove. Prišlo pa je tudi vseh pet tovarišev, ki so edini preživeli od prvih trinajstih borcev te čete.

Pred odkritjem spomenika, ki kot eden redkih resnično predstavlja simbol upora in vstaje, je imel predsednik občinske skupščine Polde Maček govor, ki je v njem v nekaj besedah orisal pomen in vlogo Molniške čete za celotno slovensko partizansko vojsko. Dejal je, da premalo poudarjamo pomen te čete in prve partizanske skupine, ki je nastala v Zalogu in je prva ubila okupatorjevega vojaka na Slovenskem v Besnici že 16. julija leta 1941: Molniška leta je bila ustanovljena 13. julija 1941 v tem hribu, kjer sedaj stojimo. Toda naši zgodovinarji NOV kot Metod Mikuš, Fran Žižek v oddaji „Naših 50 let“ in drugi tega dejstva ne upoštevajo, nekateri pa kot kaže – ga ne želijo upoštevati, ker je bilo politično odločeno, da je prva puška počila drugje. Ne gre nam za to, da ugotavljamo, kje je počila prva partizanska puška, se

manj pa, da se hvalimo, zahtevamo pa, da so dejstva registrirana in objektivno prikazana.

Tudi o prvi partizanski četi se premalo piše, kadar se obravnava zgodovina NOV. Ta je kot organizirana in samostojna četa začela le 8 dni po zgodovinskem pozivu CK KPJ in tovariša Tita na oborožen odpor – in tri dni po njeni ustanovitvi je bila četa že zaprisežena po delegatu glavnega poveljstva iz Ljubljane.

Prva partizanska Molniška četa je bila začetek – rezultat njenega dela pa sta bila II. štajerski bataljon in II. grupa odredov – veliki partizanski enoti na tem področju, katerih jedro so sestavljali borci prav iz teh območij. V vsem štiriletnem boju so dali ljudje tega območja vse od sebe, zato naj bo ta spomenik veran dokaz bodočim rodovom, da je tuj živelo ljudstvo, ki je dalo vse svoje

sile za zmago narodnosvobodilnega boja in ljudske revolucije.

Za predsednikom občinske skupščine je na govorniški oder stopil Miha Berčič-Maks – eden preživelih borcev Molniške čete.

V svojem govoru je dokaj natančno orisal pot, ki je bila potrebna, da je prišlo do Molniške čete. Ni bil samo akt italijanskih aretacij tisti, ki je v noči med 12. in 13. julijem 1941 spravil v gozdove zadoborske svobodaše in druge rodoljube. Ta pot se je kalila že v dolgih letih pred vojno v njihovem delu v delavskem društvu Svoboda in Vzajemnost v Zadvoru. Potrebno jim je bilo nešteto ukan in iznajdljivosti, da je društvo lahko delovalo. Celotno društveno delo pa je bilo pod stalnim vplivom komunistov; komunisti so tvorili jedro društva in bili njegovi voditelji.

Nadalje je Miha Berčič orisal dogodke, ki so se odvijali v noči italijanskih aretacij in čas nastajanja prve partizanske čete. V nadaljevanju je podal tudi celotno zgodovino Molniške čete in zasluge, ki jih je imela ta četa za NOB.

Po proslavi je bilo v gozdu nad spomenikom veselo tovariško srečanje in bila je večkrat izražena želja, da naj bodo podobna srečanja odsej vsako leto.

E. SVETEK

Končno smo le izvolili občinsko vodstvo ZK

Ustanovna seja občinske konference ZKS Ljubljana Moste-Polje je potekala v delovnem ozračju in upati je, da bodo sklepi konference med komunisti nalezivi na ugoden odmev in da bodo le-ti poslej bolj aktivni

Dosledno izvajati stabilizacijski program

Vsestranska osebna odgovornost in nujna angažiranost, da z vsemi silami in sredstvi vsi sodelujejo v procesu stabilizacije našega gospodarstva in družbenega življenja, je osnovna oziroma prva značilnost akcijskega programa občinske skupščine Moste-Polje. Kljub tej značilnosti pa je seveda jasno, da so eden glavnih nosilcev stabilizacije in izvajalcev programa le in predvsem delovne organizacije.

Naloge, ki jih je občinska skupščina črtala sebi in drugim dejavnikom na posameznih področjih, so večji del že znane, saj jih je skupščina obravnavala že v drugi polovici lanskega leta. Te naloge – naj omenimo samo nekatere najpomembnejše – so zaobsežene že v družbenem načrtu in proračunu občine za leto 1971 ter v dokumentih, ki opredeljujejo problematiko vzgoje in izobraževanja, stanovanjskega in komunalnega gospodarstva, nadaljnega razvoja krajevnih skupnosti, vračanja proračunskih viškov gospodarstvu, uvedba samoprispevka itn. Kaj je torej rečeno v programu? Da bi realizirali vse te naloge,

bomo morali v nacionalnih kot v občinskih okvirih urediti gospodarstvo, kjer bosta pri njegovem nadaljnjem razvoju in uspešnejšem gospodarjenju zelo pomembno vlogo igrali pravilna izvozna orientacija ter trezna in realna investicijska politika – je rečeno v programu. Eden izmed pogojev za tako mišljeno razvojno pot gospodarstva bo morala biti tudi boljša kadrovska struktura podjetij v naši občini – poleg širokega samoupravnega in demokratičnega procesa odločanj o najvažnejših poslovnih odločitvah, v katerem morajo polno sodelovati vsi delovni ljudje. Trd oreh, ki ga bodo morale streti – ob vseh ostalih nalogah – delovne

organizacije, bo tudi nujnost dvigniti najnižje osebne dohodke zaposlenih na družbeno primerno raven ter tako skupno z drugimi dejavniki zmanjšati razlike, ki ne nastajajo samo v materialnih pogojih dela.

Da pa bi delovne organizacije v resnici mogle izvajati vse te naloge, se je občinska skupščina zavzela za to, da bo nasprotovala kakršnemu koli dodatnemu obremenjevanju gospodarstva, da bo z ustreznimi zemljiško politiko podpirala hitrejši razvoj gospodarstva ter z izločenimi proračunskimi presežki napajala in usmerjala pomoč sklada skupnih rezerv tistim delovnim organizacijam, ki imajo pogoje in izdelane

programe, da se preusmerijo na rentabilno ali celo izvozno proizvodnjo. Še posebej pa bo podpirala v ljubljanskem bazenu rast industrije kot temeljne gospodarske dejavnosti in integracije proizvajalcev, predelovalcev in trgovine.

Med trenutno najvažnejše negospodarske naloge postavlja program vsekakor pripravo in izvedbo referendumov za uvedbo samoprispevka za potrebe otroškega varstva ter istočasno aktivnost pri reševanju problemov varstva in vzgoje v tistih zavodih, ki imajo premajhne kapacitete in podobno. V ta namen in za zagotovitev drugih potreb družbenega standarda bo skupščina skušala krepiti stike z delovnimi organizacijami in na podlagi skupnih dogovorov združevati sredstva za razvoj družbenega standarda in občini na podlagi dolgoročnih programov.

Utrjevanje dosedanje politike do kmetijstva, tudi sklada za pospeševanje kmetijstva, je tako enoletna kot dolgoročna potreba, ki jo bo moč izvajati toliko lažje, kolikor bosta večja materialna osnova in ustrezna organiziranost drugih področij.

V programu so našli svoje mesto še zemljiška politika, usmerjena gradnja, sodelovanje s krajevnimi skupnostmi, sodelovanje z mestno skupščino ter družbenopolitičnimi organizacijami itn. Vendar pa akcijski program ne smemo gledati tako kot letno nalogo, ker vsebuje tudi elemente nekaterih dolgoročnih ciljev.

Če pogledamo istočasno npr. nekatere postavke v gradivu Izhodišča za dolgoročni razvoj Ljubljane in njene regije, ki so ga pripravili inštitut za ekonomska raziskovanja, LUZ in urbanistični inštitut SRS, če postavljamo, da akcijski program ne zasleduje samo enoletnih ciljev, potem lahko opazimo nekatera sovpadanja med občinskim akcijskim programom in predvidevanji in cilji

programerjev bodočega razvoja Ljubljane. Tako npr. predvidevajo v izbranih stičnih točkah prometa in proizvodnje graditev središč blagovne izmenjave in povezave proizvodnje s sodobno tehnologijo in napravami. V tak sklop bodo vsekakor sodili bodoča industrijska cona v Mostah in naglo razvijajoče se stanovanjske soseske in naselja na teh področjih. In taki primeri so v večini. Po vsem tem kaže vztrajati in dosledno izpolnjevati naloge akcijskega programa, kajti realizacija dolgoročno zagotavlja ustrezen rast občine in njenega zaledja z vključevanjem v širši regionalni prostor Ljubljane.

Vse te naloge narekujejo, da vsi, ki jih kakorkoli zavezuje program, v najkrajšem času – na skupščini je bil govor o 15. septembru letos – izdelajo svoje akcijske programe, s katerimi bi se aktivno vključili v povezano delovanje vseh gospodarskih in drugih dejavnikov pri izvajanju stabilizacijske politike in v načrtovanju vključevanja vseh materialnih in umskih virov ter rezerv v naš prihodnji razvoj.